

5. po VN – 17.5.2020
Láska sa prejavuje službou

Milost' vám a pokoj od vzkrieseného Pána a Spasiteľa.

Ján 21:12-17 „A ani jeden z učeníkov sa Ho neodvážil opýtať: kto si Ty? Lebo vedeli, že je to Pán. Ježiš prišiel, vzal chlieb a dal im, podobne aj rybu. To už po tretí raz zjavil sa Ježiš učeníkom po vzkriesení z mŕtvych. Keď si zajedli, riekol Ježiš Simonovi Petrovi: Šimon, syn Jonášov, miluješ ma väčšmi ako títo? Odpovedal Mu: áno, Pane, Ty vieš, že Ťa milujem. Riekol mu Ježiš: pas mojich baránkov! Po druhý raz sa ho spýtal zase: Šimon, syn Jonášov, či ma miluješ? A on Mu odpovedal: áno, Pane, Ty vieš, že Ťa milujem. Riekol mu: pas moje ovečky! Aj po tretí raz sa ho spýtal: Šimon, syn Jonášov, či ma miluješ? Peter sa zarmútil, že sa ho po tretí raz spýtal: či ma miluješ? – a odpovedal Mu: Pane, Ty vieš všetko, Ty vieš, že Ťa milujem. Riekol mu Ježiš: pas moje ovečky!“.

Vo viere v Pána Ježiša máme občas dojem, že nás nič nestojí. Všetko zakladáme na milosti a sústredíme sa na Ježišovo pozvanie: „všetko je pripravené, poďte a jedzte“, ako je to v našom príbehu pri Tiberiadskom mori. Keďže – ako kresťania reformácie – sa sústredíme na to, že Boha nemôžeme podplatiť, ani zmanipulovať, ani ohúriť svojimi skutkami, dávame dôraz na Jeho milosrdenstvo, čo nás často vedie k pasivite. **Je to naozaj tak, že ak je Pán Boh voči nám milostivý, my už nič nemusíme robiť? Naozaj láske stačia iba slová?**

Pán Ježiš učeníkom pomohol pri chytaní rýb, keď po celonočnej námabe bez Krista nič nechytili. On ich požebral plnými sieťami, do ktorých chytali 153 rýb. Kým však ryby vyniesli a pripravili na jedenie, Ježiš ich už vítal pabrebou, na ktorej sa piekla ryba a chlieb. Na základe plných sietí a potom aj osobného stretnutia s Ježišom, učeníci vedeli, že je to Pán – Ten, ktorý zomrel na kríži, Ten, ktorý vstal z mŕtvych. Hoci Ho už 2 krát videli, stále nemohli uveriť vlastným očiam a museli byť Ježišom znovu konfrontovaní so skutočnosťou, že On premohol smrť a je večne Živý. Už je to s nami ľuďmi raz tak, že potrebujeme neustále uistenia a dôkazy o pravde. Pravdepodobne nás tomu učia ľudia a životné okolnosti, ktoré nás zneisťujú a zabraňujú uveriť Božej prítomnosti, Jeho slovu a konaniu na prvý pohľad.

Hoci Ježiš vidí ich pochybnosti a slabú vieru, nekarhá ich. Hoci vie, že Ho opustili a utiekli, keď Ho zatýkali v Getsemane, nekritizuje ich. Hoci Ježiš vie, že v poslednom čase boli ustráchanými bojkami, ktorí nedôverujú Jeho slovám, nehnevá sa na nich. Hoci znovu a znovu potrebujú dôkazy, nemávne nad nimi rukou, ale práve naopak zjavuje sa im ako ich Majster a Pán. **To robí láska –**

trpezlivo a často do nekonečne dáva dôkazy, prikladá obväz na rany, utešuje a povzbudzuje, objíma, ale aj karhá, lebo chce zachrániť a posilniť toho, kto to potrebuje.

Ježiš pravdepodobne spomedzi svojich učeníkov rozoznal jedného, ktorému sa treba špeciálne venovať, no ktorý v podstate zastupuje ostatných. Keď teda dojedli, Ježiš si zavolał bokom Petra. Vieme, že on bol ten, kto sa najprv dušoval, ako za Majstrom pôjde aj na smrť, ale keď zaspieval jeden kohútik, povedal, že Ježiša vôbec nepozná. Vtedy išiel Ježiš okolo a keď sa pozrel na Petra, zlomilo ho to. Ten pohľad mu zmenil život. Zmenil jeho – Petra, skalú, ktorá má slúžiť ako základ pre budovanie cirkvi. Ten, s ktorým Ježiš rátał do budúcnosti, povedal, že on s Ježišom neráta a vzdáva sa všetkého, čo doteraz spolu zažili. Napriek tomu alebo práve preto Ježiš pozýva Petra pomyselne „na krátku prechádzku“, aby sa porozprávali. Chce zahojiť zranené srdce tohto mocného a sebedovomého muža.

Prvé, čo si môžeme všimnúť na ich rozhovore je, že **Ježiš ho oslovuje Šimon a nie Peter.** Vracia sa k jeho pôvodnému menu. Chce začať stavať na tom, čím bol Šimon Peter predtým. Tým mu naznačuje, že **človek môže začať odznova.** Aj my zlyhávame, nekonáme dobro, mýlime sa, nedôverujeme, začíname, ale nedokončíme, strácame zmysel života a zatvárame dvere pred Pánom Bohom... Pán Boh nám však dáva stále šancu, kým žijeme. Aj tým najväčším hriešnikom Pán Boh ponúka odpustenie, zmierenie a nový život. **Vždy je v našom živote niečo, na čom sme stavať, bod, od ktorého sa môžeme odraziť, vždy nastane v našom živote chvíľa, keď môžeme začať nanovo. Je nám to ponúknuté každé ráno, keď otvoríme oči.** Je len na nás, či tú šancu využijeme.

Pán Ježiš oslovuje Šimona Petra 3 krát. Upozorňuje ho na jeho zapretie, ale nevyčíta mu to. Peter si teda má uvedomiť, čo urobil, ale nemá to vnímať ako dôvod rezignácie, odvrátenia sa od Pána. Ježiš mu tým naznačuje, že **mu odpúšťa a že každý hriech je zahladený Božou milosťou.** Nijaký hriech nie je taký mocný, aby ho nemohla premôcť Božia láska. Nijaká vina nie je taká veľká, že by ju Boh nemohol odpustiť. Nijaký človek nie je natoľko hriešny, že by ho neočistila krv Božieho Syna. Ale jednako je to náš hriech a je obrovským problémom. Keď Ježiš zomrel na kríži, poukázal na dve dôležité skutočnosti: že my sme hriešni a že Boh je milostivý. Každý náš hriech je zmazaný, je prikrytý Jeho ranami. Lebo niekto za ten hriech musel zaplatiť. Vďaka Bohu, nemuseli sme to byť my, ale On, Boží Syn to urobil za nás. Preto **je dôležité vyznávať svoje hriechy, odvrátiť sa od nich, ale aj uvedomiť si, že je nám všetko odpustené Božím milosrdenstvom.**

Pán Ježiš vyzýva Šimona k reakcii. Tým, že je Pán Boh voči nám milosrdný, máme predstavu, že od nás nič nečaká. Nie je to však tak. Ježiš počas svojho pozemského účinkovania tiež svedčí o tom, že On čaká na to, ako my ľudia zareagujeme, ako sa zaktivizujeme. Preto **Ježiš kladie otázku, na ktorú je potrebné odpovedať: máš ma rád? Miluješ ma?** Ak nám takúto otázku položí človek, potom od nás očakáva, že mu pravdivo odpovieme a tiež nám tým naznačuje, že sa necíti milovaný. Láska očakáva reakciu. Nie je na nej založená, nie je ňou podmienená, ale čaká ju. Ak vás niekto ľúbi, očakáva, že na to zareagujete a ak vy niekoho ľúbite, tiež čakáte, že k tomu zaujme postoj. Tak je to aj s Pánom Bohom. **Ako by sme my odpovedali na Ježišovu otázku? Milujeme Ho? Je Jeho láska voči nám podnetom k našej láske voči Pánovi?** Odpoveď je očakávaná a je nutné sa vyjadriť.

Peter odpovedá: áno, milujem Ťa, Pane a **Ježiš mu dáva úlohu.** Doteraz akoby boli iba pri slovách, ktoré sa ľahko hovoria. Koľkokrát sme už nepremyslene povedali „ľúbim ťa“, koľko krát sme ľahkovážne, bez dôsledkov pre život, vyznali lásku... No Ježiš Petra vyzýva, aby nezostal iba pri slovách. Akoby hovoril: milý Peter, je fajn, že ma miluješ, ale mal by si to nejako dokázať, tvoje slová by si mal pretaviť do skutkov, lebo človek všeličo nahovorí. Áno, je to tak. **Láska nemôže zostať iba pri citoch či slovách, ona sa potrebuje prejavíť skutkami, činmi, obetavosťou, sebazaprením, konaním životnej úlohy.** Pre Petra to bola úloha duchovného pastiera. Už prešiel od lovenia ľudí, ktoré akoby bolo jednorazovou záležitosťou, k paseniu ľudí, čo si vyžaduje celoživotnú zainteresovanosť. To isté očakáva Pán Ježiš aj od nás: že sa Mu dáme do celoživotnej služby a staneme sa nielen tými, ktorí iných vedú k viere v Neho, ku poslušnosti Pánovi. To nie je Ježišova prosba, ale príkaz – **ak veríme a milujeme Pána, potom Mu musíme slúžiť tak, že sa budeme starať o Jeho stádo – o ľudí, ktorých nám Pán Boh zveril** – deti, vnúčatá, členov rodiny, susedov, priateľov, všetkých blížnych. Z tejto úlohy sa nemôžeme vyvliecť, ak tvrdíme, že milujeme Pána. **Láska sa stáva dokonalou v skutku.**

Aj keby nám chýbala láska človeka, čo dúfam nikomu z nás nechýba, je tu ešte láska Božia. **V nej nám Pán Boh dokazuje, že môžeme vždy začať odznovu, že každý náš hriech je prikrytý krvou Božieho Syna, že na lásku je potrebné reagovať a najlepšou reakciou je skutok lásky** – voči Bohu aj voči blížnemu. Nech nás vzkriesený Pán k takejto láske motivuje aj vyzbrojí svojou láskou. Amen.